

stemmelse saa ikke var blevet rettet under den radikale Landbrugsminister. Bevares, jeg ønsker, at den højtærede Minister skal fortsætte i mange Aar, men det er jo ikke alle her i Salen, der nærer det Ønske. Det kunde jo tænkes, at vi fik en ny Landbrugsminister, og saa vilde det være kedeligt, om den radikale Landbrugsminister ikke havde benyttet den Tid, da han regerede, til at rette Bestemmelsen. Den trænger sandelig til at moderniseres, den er ikke overensstemmende med Tidens Krav.

Pinstrup: Jeg vil takke den højtærede Minister for hans Udtalelse om det af mig krævede sagkyndige Udvalg som Medlemmed mellem Landbrugsorganisationerne og Statskonsulenterne. Den højtærede Minister sagde, at han ikke var en Modstander af et saadant Udvalg, han saa det endog gerne, idet han mente, at det kunde være til Nytte og Støtte for Ministeriet. Jeg forventer saa, at denne Opfattelse i det hele trænger igennem i Landbrugsministeriet, og det glæder mig overordentlig meget at have faaet den højtærede Minister over paa min Side i dette Spørgsmaal, som jeg tillægger saa stor Betydning, naar vi skal have virkelig Gavn af denne ret betydelige Bevilling. Og nu hørte vi jo, at vi til tredie Behandling ogsaa faar at vide, hvorfor man fra Husmandsforeningernes Side er en Modstander deraf.

Vilhelm Rasmussen: Jeg vil bringe den højtærede Minister en Tak for hans Imødekommen overfor de to Ting, jeg har fremført. Da der har rejst sig nogen Tvivl angaaende Udførelsen af Forsøgene ved Aalefangst ved kunstigt Lys i Lille Bælt, vil jeg gerne gøre nogle faa Bemærkninger til nærmere Belysning deraf. Det kan være, at jeg for var for kortfattet til, at det høje Ting kunde faa tilstrækkelig Interesse for denne Sag.

I Beretningen om de Forsøg, der er udførte ved Jegindø, og som staar omtalt i Betænkningen under Nr. 69, erklærer Forsøgslederen, at Forholdene har været saa ugunstige for Forsøgene som vel muligt. Ikke destomindre er der ved Jegindø i Løbet af 16 Dage i een Rusefanget 63 500 kg Aal, som er standsede af Lyset, foruden de faa Stykker, der er gaaet ind Syd fra af særlige Grunde. Det giver pr. Nat ca. 400 kg og betyder en uhyre Indtægt med de Priser, man nu faar for Blankaal og selv for gule Aal. Resultatet er opnaaet ved Anvendelse af en rent forsvindende lille Sum Penge. Nu er det rigtigt, at der har været Vanskeligheder at overvinde. Der har ogsaa paa det

Sted været Vanskeligheder, som jeg leder tilbage til den Modstand her paa Rigsdagen, som det ærede Medlem fra Hurup (Munk-Poulsen) i sin Kortsynethed har gjort. Men disse Vanskeligheder er blevet overvundet ved, at den stedlige Forsøgsleder, som er Fiskernes Tillidsmand, har truffet den Akkord med Fiskerne, at de skulde have et Udbytte, der svarede til den sædvanlige Indtægt af deres Ruser. Og det var let at opnaa, fordi de ikke havde tjent synderligt i de foregaaende Aar. Nu er Forsøget udført, og Interessen for at anvende Lyset er saa stor, at de Fiskere, der ikke er med i Forsøgene, trods Forsøgslederens Hensigt har tændt Lys de Nætter, Forsøgslederen ønskede, at Lyset skulde være slukket. Det er ikke mine Ord, det er Forsøgslederens, idet han siger, at der gik nogle Aal i Ruserne nogle Nætter, da der efter hans Anmodning ikke skulde være tændt Lys, men det formoder han, kommer af, at andre Fiskere i Erkendelse af, at Lyset virker, har tændt Lyset, medens han ønskede, det skulde være slukket. Han siger ordret — jeg vil gerne have, at det skal være hans Ord, der taler ved denne Lejlighed, og jeg maa maaske derfor have Lov at læse de 3 Linier op: „Det tyder ogsaa derpaa, at de øvrige Fiskere er af samme Mening, idet de har fisket langt bedre i Aar end foregaaende Aar og af den Grund, som ovenfor berørt, ganske sikkert har tændt Lyset, da det skulde have været slukket“.

Nu drager jeg af alt dette mine Slutninger. Jeg mener, at det er konstateret, at Lyset standser Aalene, at Fiskernes Tillidsmand er kommet til denne Erkendelse, at Fiskerne selv har erkendt det samme, ja, at endogsaa Fiskere, der ikke var med i Forsøget, efter Forsøgslederens Mening har erkendt det og uretmæssigt har benyttet sig af denne Opfindelse. Derved tænker jeg mig, at der maa være vakt en almindelig Opmærksomhed i Fiskerkredse for denne Sag, og at det da vil være let for den højtærede Landbrugsminister at opnaa en Akkord med de interesserede ved Lille Bælt. Man vidste jo nemlig heller ikke forud for Forsøgene ved Jegindø, at Fiskerne der vilde stille sig velvilligt. Det opnaaedes, tør jeg nok sige, ved min Mellemkomst, idet jeg skrev over til Lauritsen og af denne fik Tilsgagn om, at han vilde gøre, hvad han kunde, for at bringe Sagen til at glide, og som den Tillidsmand, han var derovre, fik han Sagen til at glide. Ja, men saa er Vejen anvist. Hvis Myndighederne interesserer sig for denne Sag — og det drejer sig om mange Millioner — synes jeg, det var rigtigst, at man fik indledet en Forhandling med